

Domnule Președinte, [1]

Subsemnatul [2]_, domiciliat în_, solicit

Reabilitarea judecătorească

privind condamnarea la_, pentru săvârșirea infracțiunii de _, pronunțată de_ prin hotărârea definitivă nr._

Motivele cererii sunt următoarele [3]_

Îmi întemeiez cererea pe dispozițiile art. 494 și următoarele C. proc. pen. și art. 133-135 și următoarele C. pen. [4]

În susținerea cererii, anexez:_[5]

Data

Semnătura,

Domnului Președinte al [6]_

Explicații teoretice

[1] Natura juridică. Reabilitarea este instituția din dreptul penal cuprinzând un ansamblu de dispoziții care reglementează posibilitatea încetării consecințelor juridice (decăderi, interdicții, incapacități) ce decurg dintr-o condamnare.

Reabilitarea este de două feluri: de drept - care operează automat, ope legis, în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege (reglementată de art. 134 C. pen., respectiv art. 151 din noul C. pen.), și judecătorească - care trebuie pronunțată de instanța judecătorească, la cererea celui interesat, în cazurile în care nu operează reabilitarea de drept (prevăzută de art.135 C. pen., respectiv art. 152 din noul C. pen.).

Menționez că noul Cod penal prevede [art. 151 alin. (3)] și posibilitatea ca reabilitarea de drept să fie constatată și de instanța de judecată, care, verificând îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, va pronunța o hotărâre în constatare.

1.1. Termenele reabilitării judecătorești diferă în funcție de natura și cuantumul pedepsei la care a fost condamnat cel care cere reabilitarea. Astfel, potrivit art. 137 C. pen.²⁾, reabilitarea poate fi cerută:

a) în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de un an până la 5 ani, după trecerea unui termen de 4 ani, la care se adaugă jumătate din durata pedepsei pronunțate;

b) în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani până la 10 ani, după trecerea unui termen de 5 ani, la care se adaugă jumătate din durata pedepsei pronunțate;

c) în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, după trecerea unui termen de 7 ani, la care se adaugă jumătate din durata pedepsei pronunțate;

d) în cazul pedepsei detențiunii pe viață comutate sau înlocuite cu pedeapsa închisorii, după trecerea unui termen de 7 ani, la care se adaugă jumătate din durata pedepsei cu închisoare.

Potrivit art. 135 alin. (2) C. pen., procurorul general poate dispune, în cazuri excepționale, reducerea termenelor de reabilitare. În noul Cod penal această facultate a fost acordată instanței, și nu procurorului general.

Referitor la calcul termenelor de reabilitare, art. 136 C. pen. prevede că acestea se socotesc de la data când a luat sfârșit executarea pedepsei principale sau de la data când aceasta s-a prescris, iar în caz de grațiere totală sau de grațiere a restului de pedeapsă, termenul curge de la data actului de grațiere.

[2] Titularul cererii. Condamnatul este singurul care poate cere reabilitarea, iar, după decesul acestuia, cererea poate fi făcută de soț sau de alte rude apropiate.

Soțul sau rudele apropiate pot continua procedura de reabilitare, pornită anterior de decedat [art. 495 alin. (1) C. proc. pen.].

[3] Motivele cererii. Se va arăta faptul că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 135 și art. 137 C. pen. (respectiv art. 152 și art. 154 din noul C. pen.) - condiții de fond - și de art. 495 C. proc. pen. - condiții de formă -, respectiv:

a) împlinirea termenului de reabilitare prevăzut de lege,

b) neintervenția unei noi condamnări în termenul de reabilitare;

c) faptul că cel condamnat își are asigurată existența prin muncă sau prin alte mijloace oneste, sau, după caz, faptul că are vârsta de a fi pensionat sau este incapabil de muncă;

d) buna conduită a condamnatului în perioada de după executarea pedepsei;

e) faptul că a achitat în întregime cheltuielile de judecată și despăgubirile civile la plata cărora a fost obligat, afară de cazul când partea vătămată a renunțat la despăgubiri. De asemenea, neîndeplinirea acestei condiții nu duce la respingerea cererii de reabilitare în cazul în care instanța constată că acest lucru nu se datorează relei-voințe a condamnatului.

[4] Temeiul juridic îl constituie dispozițiile art. 494-503 C. proc. pen. și ale art. 135 și următoarele C. pen. (respectiv art. 151 și următoarele din noul C. pen.).

[5] Dovezi. Potrivit art. 495 alin. (3) C. proc. pen., la cererea de reabilitare se vor anexa acte din care reiese îndeplinirea condițiilor reabilitării, respectiv:

a) copia de pe hotărârea de condamnare;

b) biletul de eliberare din penitenciar sau hotărârea prin care s-a constatat executată pedeapsa prin prescripție, grațiere etc.;

c) dovezi privind localitățile unde condamnatul a locuit după executarea pedepsei până la introducerea cererii, iar în cazul în care executarea pedepsei a fost prescrisă, de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la introducerea cererii;

d) adeverințe din care rezultă că cel condamnat prestează o muncă din care își are asigurată existența, iar în cazul condamnatului pensionat, adeverință din care să rezulte că primește pensie;

e) adeverințe din care să rezulte conduita acestuia la locul de muncă, în societate și în familie, pe toată perioada de la executarea pedepsei și până la rezolvarea cererii de reabilitare;

f) dovada din care să rezulte achitarea în întregime a cheltuielilor judiciare și a despăgubirilor civile la plata cărora a fost obligat condamnatul sau, în cazul neachitării integrale a acestora, dovezi din care să rezulte că neplata acestora nu s-a datorat relei sale voințe.

[6] Instanța competentă. Cererea de reabilitare se soluționează de către instanța care a judecat în primă instanță cauza în care s-a pronunțat condamnarea pentru care se cere reabilitarea sau instanța corespunzătoare în grad în a cărei circumscripție domiciliază condamnatul [art. 494 C. proc. pen.].